

זה זכר וזו נקבה זו גקבה, ונתקראת כבוקה. בת מלך - הינו בת שבע, בת קול שהוא קול גדול, וזהו מלך העליון. פנימה - משום שיש מלך שאינו לפנים ממותו, וזה בכירה בת מלך.

במשבצות זהב לובשה, משום שהחלבשה ונאהזה בגבורה עליהה, וגם זה נקרא מלך, ובשבילה עומדת הארץ, מתי? בשעה שנאנחזה במשפט, כמו שנזמר (משלו כת) מלך במשפט יעדיד הארץ. ולזו קוראים מלכות השמים, ויהודה נאנחו בה, וירש מלכות הארץ.

רבי (א"א) יהודה ורבי יצחק היו חולכים בדרך. אמר רבי יצחק, נפתח בדבריו תורה ונלך. פתח רבי יצחק ואמר, (בראשית ו) ויגרש את האדם וישבע מקדם למנ עדן וגו. פסוק זה באירוע החברים, אבל ויגרש, כמו בן אדם שmagresh את אשתו, את האדם דודא.

בא ראה סוד הדבר, אדם נתפס במה שחתטא, וגרם מוות לו ולכל העולים, וגרם לאותו עצ שחתטא בו גירושים, להגרש בו ולהתגרש בכוונו לעולמים. זהו שפתות ויגרש את האדם, את דודא, בכתוב (ישעה) ואראה את ה. אף כאן את האדם.

וישבע מקדם לנן עדן וגו' - זה למטה. כמו שברובים למעלה, יש ברובים למטה, והשרה העז הנה עליהם. ואת להט החרב המתהפקת אלו דגמת שלחבת של אש מאורה החרב שמתלהת. המתהפקת - זו החרב הוז, שיונקת בשני צדדים, ומתהפקת מצד זה לצד אחר.

דאסא, מההוא מרפא דמתלהת. המתהפקת, דא האי מרפא, דינקא בתריין סטרין, ואטהפקה מסטרא דא לסטרא אחרת.

ישראל, כבודה, בגין דאייה כבוד, דא על דא, דא דבר, ודא נוקבא (ס"א דא נוקבא), ואתקרי כבודה. בת מלך, הינו בת שבע, בת קול דאייה קול גדול, והאי מלך עלאה הוא. פנימה, בגין דאית מלך הלאו אייה לגו פוטיה, והאי כבודה בת מלך.

ממשבצות זהב לובשה, בגין דאלבשת ואთא חדת בגבורתא עלאה, והאי, אוף נמי מלך אקרי, ובגינה קיימא ארעה. אימתי, בשעתה דאתא חדת במשפט. כמה דאת אמר, (משלו כת) מלך במשפט יעדיד הארץ. ודא קריין מלכו דשמייא, ויהודה אתא חדיד בה, וירית מלכotta דבאראעא.

רבי (א"א) יהודה ורבי יצחק היו קאזי בארכא. אמר רבי יצחק, נפתח במלוי דארקיתא וגיזיל. פתח רבי יצחק ואמר, (בראשית ג) ויגרש את האדם וישבע מקדם לנן עדן וגו'. הא קרא אוקמו חבריא. אבל ויגרש, כבר נש דגריש לאנטיה, את האדם דייקא.

הא חי, רזא דמלחה, אדם בפה דחתא אتفس, וגרים מותא ליה ולכל עלמא, וגרים לההוא אילנא דחתא ביה תירובין, לאתרכא ביה, ולאתרכא בבניוי לעלמין. הדא הויא דכתיב, ויגרש את האדם, את דייקא, כמה דכתיב, (ישעה ז) ואראה את ה. אוף הקyi את האדם.

וישבע מקדם לנן עדן וגו', האי לתטא. וכמה דברובים לעילא, אית ברובים לתטא, והאי אילנא אשרי עליהו. ואת להט החרב המתהפקת, אינון טפסי דשלחובי דאסא, מההוא מרפא דמתלהת. המתהפקת, דא האי מרפא, דינקא

דבר אחר, המתחפה - זו להט אוֹתֶן צוורות השלהבת (של המלוכה) שאמרנו, שמחהיפות לפעמים גברים ולפעמים נשים, ומתחהיפות ממקומם לכל, וכל זה כדי לשמר את דרך עז החיים. איזו דרך? כמו שגовар (שם מ) הנוטן בים דרך.

אמר רבי יהודה, יפה, וכך זה וראי שגרם אנשים לאותו עז שהטהר בון להתרשם, וגם לשאר בני העולם, כמו שגовар (שם ס) ובפשיעיכם שלחה אמכם, אבל יפה אמרת, שהרי ממקומו משמע, שפטות ויגרש את האדם, משום שזיהי שלמות האדם.

ומאותו يوم נפטרה הלבנה, עד שבא נח ונכנס בתשובה [להבה]. באו קרשעים ונוגם. עד שבא אברחים [עטהור] ועמדו בשוליות של יעקב ובניו. ובא יהודה ואחיו בה, והתחזק במלכותו, וראשו אומה ירשת עולם הוא וכל בניו אחורי. זהו שפטות יהודה ואחיו יודוך אחיך. ממש שהמלוכות שלם עליהם, כמו שנאמר (דבר הימים-א) כי יהודה בכר דירלה מלוכה אליהו, בטח ראת אמת, (דבר הימים א ח) כי יהודה בכר באתי, יודוך אחיך וראי בשעה שעמדו ישראל על הים, שכלם הוזרו לו וירדו אחיו לים.

ירך בערך איביך, כמו שגовар (שופטים א) יהודה יעלה [בהתלה]. ישתחוו לך בני איביך, כלל של כל אותם שאר השבטים, משום זה בני איביך ולא בני אמך. בני איביך - הרי כלל שאר השבטים. שאר על גב [שם נחלתו] שנחקלקו לשתי מלכיות, כשהיו עולים לירושלים היה כורעים ומשתוחחים למלך שבירושלים, משום שפלכות ירושלים ממלוכות הקדושה. [שולחת] ממנה היתה

דבר אחר המתחפה, דא להט אינון טפסי דשלוחבא (ס"א רעלכהא) דקאמין, דמתהפהן לזמנין גוברין ולזמנין נשין, ומתחפהן מדוכתייהו לכלא. וכל דא, לשמור את הרכ עז החיים. מאן הרך, במא דאת אמר, (ישעה מ) הפטן בים דרך.

אמר רבבי יהודה שפיר, והכי הווא ורקאי, דගרים אדם לההוא אילנא דחטא ביה לאטרכא, ואפילו שאר בני עולם נמי, במא דאת אמר, (ישעה ס) ובפשיעיכם שלחה אמכם, אבל שפיר קאמרת, דהא מדוכתייה משמע, דכתיב ויגרש את האדם, בגין דדא שלימו דאדם הווא.

ומנהיא יומא אתפיגים סיירה, עד דאתא נח וועל בתויובתא (ס"א בתיבותא). אותו חייביא ואתפיגים. עד דאתא אברחים (אתקימו), ורקימא בשלימו דיעקב ובנוי. ואთא יהודה ואחיך ביה, ואתחקף במלכותא, ואחסין ליה אחנטה עלמין, הווא וכל בגין בתרוי, הדא הוא דכתיב, יהודה אפה יודוך אחיך. (ס"א בגין דירלה מלוכה אליהו, בטח ראת אמת, (דבר הימים א ח) כי יהודה בכר באתי, יודוך אחיך) ודאי בשעתא דקימו ישראל על ימא, דבלחו אודו ליה, בגין אבטריה ביפא.

ירך בערך איביך, במא דאת אמר, (שופטים א) יהודה יעלה [בהתלה]. ישתחוו לך בני איביך, כלל אכל אינון שאר שבטים, בגין דא בני איביך, ולא בני אמך. בני איביך, כללו דכל אינון שאר שבטים, בגין דאתפליג לתריין מלכונן, بد הוו אטפלינו דאתפליג לתריין מלכונן, סלקין לירושלים, והוא סגדין וברען למלכא דבירושלים, בגין דמלוכותא דירושלם, (דף רלו ע"ב) ממלוכותא קדיישא (שלטה) מגניה נהה.